

digvis, at det er en journalist, der kan komme ind og overvære, hvad det er, der sker.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg forstår godt det, hr. Tom Behnke siger. Jeg har også set, at der er lederskribenter, der har haft samme tilgang som den, hr. Tom Behnke giver udtryk for, at pressen altså ikke skal have den her særstatus. Det er noget, som alle burde have, hvis man ønsker at gå den vej, at være til stede i et retslokale.

Jeg mener bare ikke, at det er en vej at gå. Hr. Tom Behnke ved jo godt, at sådan kan det her ikke praktiseres i det virkelige liv. Man kan ikke have folk, som gør det til en sport at møde op i retten og vil påberåbe sig udtaleret og have kæreadgang. Jeg tror, vi alle sammen ved, at det vil for nogle kunne udvikle sig til at være en sport. Derfor mener jeg, at der ligger det i det, at nu forsøger vi at åbne op, vi giver pressen den her rolle og også kæreadgang, fordi vi derigennem kan få udviklet hos byretterne, at man sikrer sig, at man ikke er kommet i sådan en tilsandet situation, hvor man ligesom har fået en praksis, der følges, når både forsvareren og anklageren er enige om, at her vil det være nemmest, hvis vi lige lukker dørene, eller vi påberåber os navneforbud. Hvis dommeren siger, jamen når begge parter er enige om det, så gør vi det, og så kan der jo godt udvikle sig sådan et system, hvor man får en praksis, som man, når man får tænkt sig om, godt kan se måske ikke er helt i overensstemmelse hverken med bogstavet eller ånden i grundloven om, at der skal være offentlighed i retsplejen. Og derfor kan man ved at have kæreadgang få bragt sådan en tilsandet situation af vejen.

Jeg mener, at når vi nu gennem medieansvarsloven har givet pressen nogle rammer, men også påpeget både ansvaret og også nogle konsekvenser, når pressen træder ved siden af, ja, så mener jeg også, at vi bør give dem den bistand, vise dem den tillid, at de kan administrere det her, og det er i hvert fald min egen og også regeringens tilgang til det.

Tom Behnke (FP):

Nu skal jeg passe på, at vi ikke får talt os fra hinanden. Det stod nederst på min blok, men den røde lampe blev ved med at lyse, så jeg var nødt til at gå ned.

Det nederste, jeg skrev, var: Når alt det her så er sagt, er sagen jo, at der er nogle praktiske be- grænsninger – alene det faktum, at alle borgere

i Danmark ikke kan være i Østre Landsret på en gang; man er sådan set nødt til at være nogle ad gangen. Derfor er der nogle praktiske forhold, der vil regulere de forskelle, som nødvendigvis skal være der.

Der er det så bare, jeg siger, at i forhold til kæreadgangen er vi i Fremskridtspartiet enige i, at den adgang mener vi journalisterne skal have.

Men spørgsmålet om journalisterne skal kunne udtale sig og tilkendegive, hvordan de forholder sig til, om dørene skal være lukkede eller åbne, mener jeg stadig er en debat værd, og det er også en debat, der er mere værd, end at vi her kan nå at diskutere spørgsmålet i korte bemærkninger af ét minuts varighed. Det var derfor, jeg sagde, at Fremskridtspartiet går positivt ind i udvalgsbehandlingen. Vi forholder os positivt til ministerens forslag, men der er nogle debatter, vi er nødt til at tage lidt bredere, end vi kan gøre her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af børnepornografi.

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 27/10 98).

Sammen med denne sag foretoges:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af udbredelsen af børnepornografisk materiale.

Af Bendt Bendtsen (KF) m.fl.
(Fremsat 27/10 98).